

תפ"ח 42209/04/19 - מדינת ישראל נגד עמוס דב סילבר, בר-אל לוי, אופיר מישל, רועי אשכנזי, רן בוגנים, שמעון תוהמי, עמרי שמואל מאירסון, עידן בורלא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 42209-04-19 מדינת ישראל נ' סילבר (עציר) ואח'

לפני

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה ליאורה ברודי - אב"ד

כבוד השופטת מיכל ברק נבו

כבוד השופט מיכאל תמיר

המאשימה

מדינת ישראל

על ידי מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה -

עו"ד שירי רום

נגד

הנאשמים

1. עמוס דב סילבר

על ידי באי כוחו עו"ד איתי בר-עוז וניצן ביילין

2. בר-אל לוי

על ידי בא כוחו עו"ד איתי רוזין

3. אופיר מישל

על ידי בא כוחו עו"ד קובי סודרי

4. רועי אשכנזי

על ידי בא כוחו עו"ד ירון ברזילי

5. רן בוגנים

על ידי בא כוחו עו"ד לירן זילברמן

6. שמעון תוהמי

על ידי בא כוחו עו"ד נדב גרינוולד

7. עמרי שמואל מאירסון

על ידי בא כוחו עו"ד משה וייס

8. עידן בורלא

על ידי באת כוחו עו"ד עינת בן משה

החלטה בעתירות לגילוי ראיה

הרקע

עמוד 1

1. לפנינו מספר עתירות לגילוי ראיות חסויות בתיק, שהוא חלק מהפרשה הידועה בכינויה "הטלגראס". טענה מרכזית של ההגנה בתיק זה נוגעת לפסלות ראיות, ובפרט - פסלות של ראיות דיגיטליות.

במהלך שמיעת התיק, עלתה לכותרות ידיעה שבה נטען כי המשטרה עשתה שימוש ב"רוגלה" (כך כונה האמצעי בכלי התקשורת), במסגרת אחד מתיקי ראש הממשלה לשעבר, בנימין נתניהו, לשם "שאיבת נתונים בסתר" מתוך מחשבים של מי מהמעורבים באותו תיק. בעקבות כך, נתבקש בירור מקיף בשאלה האם נעשה שימוש באותו אמצעי מיוחד (שכונה "הרוגלה"), ואם כן - באילו תיקים. לאחר סיום הבירור, הודיעה המאשימה כי גם בתיק זה הופעלה **מערכת טכנולוגית שבשימוש המשטרה, לצורך האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים** (שתכונה מעתה "**המערכת**"). בעקבות אותה הודעה, הגישו חלק מהסנגורים בתיק דן עתירות לגילוי ראיה.

העתירות כללו מספר רב של בקשות ושאלות. אלה יפורטו בהמשך. באופן כללי, מעבר לשאלות הפרטניות, הקו הכללי של הבקשות נועד לתמוך בטענה מרכזית נוספת של ההגנה, שלפיה קיימים כשלים חוזרים ונשנים בהתנהלות המשטרה והפרקליטות. עוד נטען כי קיים דפוס של התנהגות פסולה ושערורייתית מצד המשטרה והפרקליטות בכל הנוגע לשימוש בצווים לשם הוצאת מידע שלא כדין, מבלי לגלות לבית המשפט כראוי מה באמת כולל הצו (ראו, בין היתר, את שנטען בדיון מיום 13.6.22, מפי עוה"ד בר-עוז, ביילין, רוזין, סודרי, ברזילי וזילברמן).

2. לנוכח חשיבות הסוגיה, רגישותה ומרכזיותה, לנוכח חדשנות הנושא (שנדון עד כה בבית משפט, למיטב הבנתנו, רק באחד מתיקי נתניהו, ואף שם - לא בהיקף כבענייננו), ולנוכח חריפות הטענות, ביקשנו להבין את הסוגיה לעומקה ולקבל תשובות, מבלי להותיר אבן לא הפוכה. לפיכך, קיימנו מספר לא קטן של ימי דיונים בנושא, שהצטברו ליותר מ-35 שעות דיון. חלק קטן מהדיונים נערכו במעמד שני הצדדים והם כוללים פרוטוקולים גלויים. חלק קטן נוסף נערך במעמד ההגנה בלבד, ובדיון זה פירטו חלק מהסנגורים דברים שלא רצו שיגיעו, בשלב זה, לידיעת המאשימה (בעיקר על שום שהם עשויים לחשוף קווי הגנה וכיווני חקירה נגדית עתידיים). מרבית השעות הוקדשו לטיעון במעמד צד אחד של המאשימה - דיונים שבהם נדונו כל טענות ההגנה (ולגבי הנושאים שבהם ביקשו הסנגורים לשמור על חיסיון או עמימות, מצאנו דרכים לברר את הסוגיות תוך כיבוד הבקשה). נוסף על השאלות שנשאלו על-ידי הסנגורים, אף אנו, חברי ההרכב הדן בתיק ובעתירה, שאלנו שאלות רבות מאוד. כל הפרוטוקולים של הדיונים במעמד צד אחד - הן של ההגנה, הן של המאשימה - הם חסויים.

3. כבר עתה חשוב לנו לציין שלדיונים במעמד צד אחד עם המאשימה הגיעו מספר אנשי משטרה, מתחומים רלוונטיים, על מנת להשיב באופן מלא על כל השאלות. לא אחת העלינו נקודות שהצריכו בירור נוסף. לא אחת הותירו הנציגים "כוכבית" ליד תשובתם, על מנת לחזור ולוודא נתון מסוים. בדיוני ההמשך (או בהמשך אותו דיון) חזרו אלינו הנציגים עם תשובות, בקשות לתקן או לדייק תשובה קודמת, או להוסיף נתונים. הדיון היה מעמיק ורציני במידה ראויה לציין. לעיתים הוגש לנו מידע רב יותר מהנדרש, "ליתר בטחון" ו"ליתר שקיפות".

לגופם של דברים

תעודות החיסיון הקיימות

4. תחילה נפרט את התעודות הקיימות בתיק ומהו עניינן, בתמצית:

§ תעודה הנושאת תאריך 7.7.19 (היא התעודה ה"בסיסית", החוסה מקורות מידע, שיטות ואמצעים בנוגע עמוד 2

להקלט שיחות, הסרטות, האזנות לשיחות טלפוניות, קבלת תוצרים ממדיה מגנטית, בקשות להאזנות סתר, זהותו של מדובב שפעל בתיק ומידע הקשור בו, זהותו של סוכן שפעל בחקירה ופרטים בקשר אליו, זהותם של אנשי משטרה שביצעו פעולות עיקוב ודוחות ומזכרים מסוימים [שפורטו בתעודה] הקשורים בפעילותם, מהותם של נתוני תקשורת מסוימים [שפורטו בתעודה] וכן חומר חקירה שצוין בתעודה באופן פרטני). התעודה התייחסה לכל הנאשמים מלבד נאשם 1, עמוס סילבר, שטרם הוסגר אז;

§ תעודה הנושאת תאריך 7.10.19 [+ שתי תוספות] (תעודה הזוהרה ברובה לתעודה מיום 7.7.19, שהוצאה בתיק של נאשם 1, שצורף בהמשך לכתב האישום של הנאשמים האחרים);

§ תעודה הנושאת תאריך 22.10.19 (איחוד טכני של כל התעודות הקודמות);

§ תעודה הנושאת תאריך 8.3.20 (חיסיון על מסמכים מסוימים הקשורים בהפעלת הסוכן וצמצום התעודות הקודמות בהתייחס לפרטים מסוימים);

§ תעודה הנושאת תאריך 31.3.20 (חיסיון חלקי מתיק ההפעלה של הסוכן);

§ תעודה הנושאת תאריך 10.6.20 (סקירת מודיעין מ-2019);

§ תעודה הנושאת תאריך 4.3.21 (נוהל משטרתי חיפוש במחשב);

§ תעודה הנושאת תאריך 6.5.21 (תעודת חיסיון מתוקנת, שצומצמה על סמך החלטת מותב זה בעניין הנוהל המשטרתי לגבי חיפוש במחשב);

§ תעודה הנושאת תאריך 23.5.22 (צמצום חיסיון על צווי האזנת סתר, כמפורט בפרפרזות שנמסרו להגנה [סומנו **עב/1** ו-**עב/2**]). תעודה זו באה, כפי שיובהר גם בהמשך, בעקבות חשיפת עצם קיומה של המערכת הטכנולוגית שבשימוש המשטרה, לצורך האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים (שאותה כבר כינינו לעיל "**המערכת**"), דבר שאיפשר לגלות בתיק דנן חומר מסוים, שנחסה בעבר על מנת למנוע חשיפה זו.

הסבר כללי על אופן השתלשלות הדברים

5. עצם השימוש במערכת היה ידוע למנהל יחידת הסייבר בפרקליטות המדינה, עו"ד חיים ויסמונסקי, וכן לעו"ד שירי רום, ראש הצוות שטיפל בתיק מטעם פרקליטות המדינה, וזאת בהקשר של הוצאת תעודת חיסיון על החומר החסוי. נודע להם כי נעשה שימוש במערכת בתיק זה סמוך להגשת כתב האישום. על תוצרי המערכת, כמו על חומרים נוספים, הוצאו שלוש תעודות החיסיון הראשונות שהוזכרו לעיל (עד התעודה הנושאת תאריך 22.10.19, שהיא איחוד טכני של התעודות הקודמות), לאחר שהתוצרים נבדקו ועו"ד רום הגיעה למסקנה שאין בהם דבר החיוני להגנת מי מהנאשמים, או דבר שיכול להועיל להם. תעודות אלה היו בין הנושאים שנדונו לפני כבוד השופט עטר, במסגרת עתירה קודמת לגילוי ראיה. בעקבות הדיונים לפני השופט עטר נמסרו להגנה מספר פרפרזות. באותה עת לא היה ידוע לפרקליטות שהמערכת, שהפעלתה הייתה כרוכה בקבלת צווי האזנת סתר מבית המשפט, הניבה גם תוצרים שחרגו מהצווים.

רק בשלב מאוחר, לאחר שפורסם בתקשורת נושא השימוש בהאזנה לתקשורת בין מחשבים, התגלה לפרקליטות דבר החריגה מהצווים, והתברר עצם קיומם של תוצרים, כתוצאה ממנה. בעקבות הגילוי בוצעה בדיקה, שבמסגרתה ביקשו בין השאר לבדוק מה היו החריגות ואיזה תוצרים התקבלו בחריגה מהצו. את הבדיקה והמיון ביצעה יחידת הסייגנט-סייבר במטא"ר, שהיא גוף נפרד מהיחידה החוקרת בתיק דנן ואינה קשורה לחקירה. התברר שהמערכת "שאבה" מהטלפונים הסלולריים שהיו מושא ההאזנה פריטים מסוימים שהיו **אגורים** בטלפון הסלולרי, שלא בהתאם לצווי בית המשפט שניתנו (**להלן: החריגה או המידע הנוסף**), ולא רק האזינה לתקשורת המתבצעת בזמן אמת,

שאותה מתיר צו האזנת סתר. עובדה זו גולתה בפרפרזות שנמסרו להגנה לאחרונה (עב/1, עב/2).

הפרקליטות לא עיינה בחומרים שהתקבלו בחריגה מהצו. חומר זה כלל לא הופק (אלא הושאר ברמת הכותרת, המבהירה מהו סוג המידע), גורמי המשטרה לא עיינו בו וגם המודיעין לא עיין בחריגות. לגבי החומר שלא היה במסגרת החריגות, אלא התקבל בהתאם לצווים (להלן: **התוצרים ה"כשרים"**) - חומר זה הופק, וחלק ממנו הועבר באופן תמציתי למודיעין של היחידה החוקרת ולה בלבד, אך לא לצוות החקירה. **מכאן ברור שהיחידה החוקרת לא עשתה שימוש גם בתוצרים הכשרים, לא להוצאת צווים ולא להפקה של ידיעות מודיעיניות. יודגש בשנית: תוצרי החריגות לא הופקו, כאמור, ואף גורם במשטרה לא ראה את תוכנם. יצוין כי אף שלא נעשה כל שימוש חקירתי בתוצרים הכשרים, אלה נבחנו עוד בזמנו על-ידי השופט עטר, במסגרת עתירה קודמת לגילוי ראיה. נבהיר שוב: כלל התוצרים שהופקו - הובאו בפני בית המשפט, בית המשפט עיין בהם ושוכנע שאין בין התוצרים שלא הועברו להגנה חומרים שהם חיוניים להגנת מי מהנאשמים או שעשויים להועיל להם.**

המסגרת המשפטית

6. בטרם נפנה לשאלות הפרטניות שנשאלו, נבהיר כי בכל מקום שבו יאמר כי לא ניתן לגלות את המידע המבוקש, מחשש לחשיפת שיטות ואמצעים, אמירה זו נבחנה על ידינו לעומק. קיבלנו הסברים מדוקדקים לגבי סוג הנזק שעשוי להיגרם לאינטרס הציבורי אם יחשפו הדברים, ועשינו מאמצים גדולים לחשוף, ולו חלקית, את כל מה שניתן. זה המקום להזכיר, בקצרה, מושכלות יסוד שבבסיס ההחלטות בעתירה לגילוי ראיה: סעיף 45(א) **לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971**, שבגדרו אנו נמצאים, מחייב את בית המשפט שלא לקבל ראיה שמסירתה עלולה לפגוע באינטרס ציבורי חשוב, אלא אם הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם, ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם. האינטרס הציבורי החשוב שבו עסקין הוא היכולת למנוע פשיעה, או לצמצמה ככל הניתן. זה המקום להזכיר, כי האמצעים והשיטות שנחסו משמשים לא רק את משטרת ישראל במלחמתה בפשיעה, אלא גם גופי מודיעין וגופים הנלחמים בטרור. לפיכך, בכפוף לסייג שבסיפה של סעיף 45 הנ"ל ("הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם"), לא נוֹכָה לגלות ראיה שאינה חיונית או מועילה למי מהנאשמים, אם מסירתה עלולה לפגוע ביכולתם של גופי האכיפה והמודיעין במדינה לבצע תפקידיהם ביעילות.

השאלות הפרטניות, תשובות ופרפרזות

7. חלק גדול מהשאלות הפרטניות שנשאלו קיבל מענה באמירה הכוללת, שהובאה לעיל, שלפיה **היחידה החוקרת לא עשתה כל שימוש בתוצרים הכשרים שהתקבלו כתוצאה משימוש במערכת - לא להוצאת צווים ולא להפקה של ידיעות מודיעיניות. בהתייחס לתוצרי החריגות: אלה כלל לא הופקו, ואף גורם במשטרה לא ראה את תוכנם. לאחר הבהרה זו, נענו מאלהן שאלות כגון:**

א. האם יש דוחות, מזכרים וכיוצ"ב, שמעידים על חיפוש סמוי במחשב (לא, שהרי לא נעשה חיפוש סמוי במחשב. ה"חיפוש הסמוי", כהגדרת ההגנה, מתייחס לאותם חומרים אגורים, שהתקבלו בחריגה מצווי האזנת הסתר ואלה, כאמור, כלל לא הופקו);

ב. מה התוצרים של החיפוש הסמוי (אין. הם לא הופקו);

ג. האם נעשה שימוש מודיעיני בתוצרי החריגות, "המידע הנוסף" (לא. אלה כלל לא הופקו ואיש לא ראה

אותם);

ד. האם השתמשו בתוצרי המערכת (הכשרים או החורגים) כדי לגלות נקודות תורפה, וללחוץ על מי מהנאשמים בחקירות (לא). אפילו התוצרים "הכשרים" לא הועברו לצוות החקירה. לא כל שכן התוצרים החורגים, שכלל לא הופקו. לפיכך לא יכלו להשתמש בהם כגורם לחץ בחקירות);

ה. האם התוצרים שהתקבלו בחריגה מהצווים "הולבנו" בדרך כלשהי (לא הופקו תוצרים כאלה, ולכן לא היה מה "להלבין").

8. נעבור עתה לשאלות הפרטניות שלא קיבלו מענה באמירה הכללית הנ"ל. אלה שיש ביניהן קשר תענינה בקבוצה.

א. השאלה: האם יש מסמכים, מעבר לאלה שמוזכרים בתעודת החיסיון, הקשורים להאזנות סתר (ק'1 - ק'35 בתעודה מ-7.7.19)?

תשובת המאשימה (שנמסרה בדיון באופן גלוי): לא. לאחר שהתקיימו דיונים לפני השופטת עטר, בין היתר ביום 19.5.20, השופטת עטר עברה על כל המסמכים שאין לגביהם פירוט, וביום 22.6.20 הועברו מסמכים עם פרפרזות על חלקם להגנה;

ב. השאלה: האם הוצאו צווי האזנת סתר נוספים לתקשורת בין מחשבים, מעבר לאלה שגולו להגנה?

הפרפרזה: אכן, הוצאו צווים נוספים להאזנת סתר לתקשורת בין מחשבים. מעבר לכך לא ניתן למסור דבר. לבית המשפט נמסרו מלוא הפרטים, וגם הסבר מדוע לא ניתן למסור את הפרטים הללו. נוכחנו לדעת שמדובר במידע שלא חיוני להגנה ושלא יכול להועיל להגנה. נציין, כי הסכמתה של המאשימה לאפשר גילוי עובדת קיומם של צווים נוספים, היא בנסיבותיו של תיק זה, בלבד, וגם לסיבה להסתייגות זו קיבל בית המשפט הסבר.

ג. הטענה: בהמשך לאמור לעיל, אי־אפשר להוציא חיסיון על עצם קיומו של צו, ועל כן יש לתת תשובה מפורטת לשאלה אילו צווים הוצאו.

החלטתנו: ברוב המכריע של המקרים באפשרותה של התביעה למסור רשימת חומר חקירה ובמסגרתה תיאור קצר, ולו בקווים כלליים, של אופי החומר שחוסה תחת תעודת החיסיון. עם זאת, הפסיקה הכירה בחריג לכלל האמור, וזאת כאשר עצם הגילוי, אפילו בכותרת, יחשוף את המידע המוגן בחיסיון. במקרה כזה ניתן שלא לגלות את הרשימה: "חובת התביעה לכלול ברשימת החומר את עובדת קיומו של החומר החסוי (להבדיל מתוכנו), נועדה להביא לידיעת הנאשם את עצם קיומו של החומר ולאפשר לו לפעול להסרת החיסיון. עם זאת, אין מקום להורות על העברת פירוט שכזה כאשר הוא חותר תחת עצם החיסיון ועלול לחשוף נתונים המצויים בגדרה של התעודה" (בש"פ 919/19 פלוני נ' מדינת ישראל [18.2.19], פסקה 6 מפי כבוד השופט קרא. ראו גם בש"פ 872/17 אבו טהא נ' מדינת ישראל [9.3.17], פסקה 10 ובש"פ 5965/12 פלוני נ' מדינת ישראל [18.10.12], פסקה 15).

נזכיר גם את סעיף 74(א)(1) **לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982**, הקובע אף הוא חריג: "רשימת כל החומר - לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושא והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין".

במקרה דנן, לפני חשיפת הפרשה של מה שכונה בתקשורת "הרוגלה", המדינה ביקשה שלא לגלות את עצם קיומם של צווים נוספים ותוצריהם שהיו ידועים בשעתו, על מנת לא לחשוף קיומה של יכולת כזו. השופט עטר (בהחלטה מיום 13.8.20) אישרה את אי-החשיפה בנסיבות תיק זה, שבו לא נעשה כל שימוש חקירתי בתוצרים, וסברה כי אין מקום לתת פרפרזות. כיום, משנודע שנעשה שימוש באמצעים מיוחדים, ניתן לחשוף את עצם השימוש במערכת, וכך נעשה. שינוי הנסיבות הוא בכך שעניין קיומם של אמצעים מיוחדים - נחשף, ובעקבות החשיפה והבדיקות התגלו פעולות נוספות של המערכת, שהיוו חריגה מצווי האזנת הסתר. בקשר לכך נמסרו להגנה שתי הפרפרזות (**עב/1, עב/2**).

שוכנענו שכל גילוי מעבר לכך עלול לחשוף נתונים שהם בגדרה של תעודת החיסיון, ועל כן איננו נעתרים לבקשה לפרט אילו צווים נוספים הוצאו להאזנה לתקשורת בין מחשבים.

ד. השאלות: כיצד נשמרים תוצרי המערכת והאם הם מדווחים לשר? האם כלל המידע שנאסף נשמר במאגרי המטרה או במאגרי החברה המאזינה ומה נעשה בו?

הפרפרזה: שמירת החומר, ביעורו והדיווח לגבי ביצוע ההאזנות נעשים על פי דין. הצווים הללו מדווחים כמו כל צווי האזנת סתר, כפי שמחייב הדין, לרבות לכנסת. הדיווח ליועצת המשפטית לממשלה (**היועמ"ש**) כולל פירוט לגבי סוגי הצווים, מועדיהם, פרטי החקירה ותוקף הצווים, על-מנת לאפשר פיקוח ובקרה על עבודת המטרה, ומעת לעת מתבקשות הבהרות, באופן מדגמי, על-ידי היועמ"ש, לגבי הצווים והרשום בהם, לאחר שבוצע בהם עיון. ביעור המידע נעשה בהתאם לדין: המידע נשמר עד תום ההליכים המשפטיים ומחיקתו נשקלת, כנדרש.

סעיף 9ב(ד) **לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979 [חוק ה"ס]** קובע שחומר חקירה לא ימחק, אלא לאחר תום ההליכים המשפטיים וקבלת אישור בכתב מראש של התובע; סעיפים 6(ו) ו-6(ז) לחוק ה"ס קובעים את אופן הדיווח, לרבות לכנסת; תקנה 6 **לתקנות האזנת סתר, התשמ"ו-1986** קובעת את חובת הרישום בפנקס. כאמור: דווח לנו שכל הוראות החוק נשמרות.

שיטת אחסון החומר מבטיחה את שימורו האותנטי ואת סודיותו.

אין "חברה מאזינה". הגורם המורשה לבצע האזנות סתר הוא אך ורק כקבוע בחוק.

אשר לתוצרים, כפי שכבר הובהר: תוצרים שהתקבלו בחריגה מהצווים כלל לא הופקו. התוצרים ה"כשרים" שהתקבלו בתיק זה כתוצאה מהאזנה לתקשורת בין מחשבים הופקו, אך לא הועברו לצוות החקירה,

ומשכך - צוות החקירה לא עשה בהם שימוש.

ה. השאלה: האם לבקשות להוצאת צווי האזנת סתר התלווה היתר שדומה ל"היתר ויסמונסקי"? למשל - בתיק 4000 היה היתר מיוחד להאזין לפילבר. אם היה היתר כזה בתיק דנן, מה תוכנו ואיזה התייחסות יש בו לביצוע האזנה לתקשורת?

הפרפרזה: בתיק דנן לא ניתן היתר מראש לצוים האלה, מאחר שבהיבט המשפטי לא היה בכך צורך. ככלל לא נדרש היתר מראש, למעט כשמדובר בבעלי מקצועות חסויים, או בפרטים אחרים ששיחותיהם חסויות על-פי חוק.

ו. השאלות: האם נעשתה האזנה לדמויות בחו"ל (עמוס סילבר, גלי עמר, יוסי משי)? האם המערכת התחברה למחשבים מרוחקים, בין בישראל ובין מחוצה לה? האם צווי בית המשפט כוללים התייחסות לפעילות הזו?

הפרפרזה: בצווי האזנת הסתר אין התייחסות להיתר לחדור לשרתים מרוחקים, מכיוון שהפעולה שבוצעה בפועל לא כללה חדירה למחשבים מרוחקים, בשום צורה.

ז. השאלות: מה ההבדל בין חדירה לענן ובין האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים? מה מוגדר כ"שיחות"? האם זה כולל כל תקשורת בין מחשב היעד למחשב אחר (מרוחק)? האם זה כולל גלישה באינטרנט? דוא"ל?

הפרפרזה: ההאזנה לתקשורת בין מחשבים היא לכל תקשורת בין מחשבים, ולהבדיל מחדירה לענן: א) מדובר בצו נושא פני עתיד; ב) הדבר נעשה שלא בידיעת המואזן. לעומת זאת, בחדירה לענן הנחפש יודע שהטלפון נתפס ושמצבים בו חיפוש, והחיפוש מתבצע מהזמן הנוכחי ולאחור. כאמור בחלק הכללי, לגבי התקשורת בין מחשבים: ניתנו צוים, אך בפועל לא נעשה שימוש חקירתי בתוצרים.

ח. השאלה: האם היו האקרים אזרחיים שקיבלו כסף ממשטרת ישראל, כדי לבצע עבורה פעולות של ה"ס לתקשורת בין מחשבים?

הפרפרזה: התשובה היא שלילית. לא הייתה מעורבות של האקרים אזרחיים ולא הייתה התקשרות של משטרת ישראל, כאמור.

ט. השאלות: לגבי **יפית דואר**, נטען שהיא התנדבה להיות עדת מדינה והתנדבה למסור את הטלפון שלה, ולכן הוצאת הצו להאזנת סתר בעניינה הייתה מיותרת. היות שנחקרה בתחנת לוד באותה תקופה (סוף מאי 2018), כעולה ממסמך שסומן בברקוד 3476, יכלו לקחת את הטלפון שלה. למה לא עשו את זה?

הפרפרזה: יש מזכר של איל שרון, המסומן ק-71 ק"א מיום 13.6.19 (שנמסר להגנה), שלפיו הצעתה של יפית דואר לסייע למדינה התבצעה לאחר הגשת כתב האישום. לכן, אין קשר בין ההצעה לסייע ובין הצורך

להוציא צו. כלל פעולות החקירה בעניינה של יפית דואר בוצעו טרם הגשת כתב האישום. יפית נחקרה ביום 28.5.18. בהמשך אותו יום, לאחר חצות, קרי: ביום 29.5.18, נתפס הטלפון, מסוג אייפון 7. בשלב מסוים הועתק תוכן הטלפון. החומר שהועתק הועבר ללהב במסגרת חקירת הטלגרס. בינואר 2019 נבדק התוכן (כעולה ממסמך בעל ברקוד 3393 - שנמסר להגנה) ולא נמצא מידע רלוונטי. לגבי צו האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים, שהוצא בעניינה של יפית ביום 8.5.18, הדבר היה עוד בטרם נחקרה יפית על אודות הטלגרס בתיק של תחנת לוד. לגבי תוצרי האזנת הסתר, נמסרה להגנה הפרפרזה (עב/2), שכוללת את מועד הצו האמור.

י. השאלה: מה כתוב בקטעים המושחרים בצו האזנת סתר המסומן ק-85 ס"א, מיום 6.9.18, שהוצא לגבי נאשם 2 (בראל)?

הפרפרזה: אין בצו זה בקשה להאזנת סתר לתקשורת בין מחשבים. מדובר בהאזנת סתר רגילה. ההגנה קיבלה את הנימוקים לצו, כאשר חלק מהנימוקים בסעיפים 7, 10 ו-11 מושחרים. הצו הוצג למותב ללא השחרות. בהתייחס לקטע המושחר בסעיף 7, אנו חושפים כי הוא כולל את המילים: "עולה כי ל'ג'ורא' הנ"ל ישנו יוזר בטלגרס ע"ש '@Geeyora' וכן כי הינו מכונה בפי המשתמשים השונים כ'בר'". נוכחנו לדעת שגילוי הכתוב בקטעים המושחרים מעבר לכך, עשוי לחשוף שיטות ואמצעי עבודה, ואין בו דבר היכול להועיל להגנה.

יא. השאלה: האם הפרקליטות ידעה שהיא חוסה "רוגלות"? האם לא מחובתה לבדוק מה היא חוסה? נטען כי יש קושי להאמין שהיא לא הייתה מודעות לפעולות הלא חוקיות.

הפרפרזה: כאמור לעיל, "המידע הנוסף" (כפי שנמסר בפרפרזות), כלומר מה שהיה בחריגה מהצווים, לא הופק כלל, לא הועבר ליחידה החוקרת ומקל וחומר לא הועבר לפרקליטות. קיומו נודע לפרקליטות לראשונה רק בעקבות הבדיקות שבוצעו במטרה לאחרונה, כשהועלתה הטענה בדבר השימוש באמצעים מיוחדים לצורך האזנה לתקשורת בין מחשבים, המכונה על-ידי ההגנה ה"רוגלה".

פרקליטים מורשים (לרבות חלק מהפרקליטים בתיק זה, כפי שהוזכר לעיל) ידעו שנעשה שימוש במערכת. הם ידעו אך ורק על התוצרים ה"כשרים" ואף הוציאו עליהם תעודות חיסיון, שנדונו לפני השופט עטר. העובדה שקיים "מידע נוסף", קרי: שחורג מהצווים, נודע לפרקליטות רק בעקבות חשיפת השימוש במערכת על-ידי התקשורת, דבר שהוביל לבדיקה כוללת, שרק אז נודע (גם לפרקליטות) שהתקבל מידע נוסף.

יב. הטענה: אין לעשות שימוש בתוצרים שהתקבלו בניגוד לדין ("פירות העץ המורעל").

התשובה: כאמור לעיל, התוצרים שהתקבלו שלא בהתאם לצווים, כלל לא הופקו. התוצרים שהתקבלו כדין לא הועברו לצוות החקירה, כך שממילא לא נעשה בהם שימוש.

יג. השאלה: איזה מבין תוצרי ההאזנות לתקשורת בין מחשבים שימשו את השופט אבנון במתן הצווים ביום 6.3.19?

הפרפרזה: לשופט אבנון לא הוצג כל חומר שמקורו האזנה לתקשורת בין מחשבים. כפי שצוין מספר פעמים, חומר שכזה לא הועבר כלל לצוות החקירה והוא לא נחשף לחומר כזה, ומטבע הדברים - לא יכול היה להיות מוצג לשופט.

י. **השאלה:** מתי ולמה הוחלט לא להשתמש בתוצרים? האם ההחלטה נבעה מכך שהבינו שיש כשל?

הפרפרזה: ההחלטה התקבלה על-ידי גורמי המודיעין המוסמכים. ההחלטה לא נבעה מתוך הבנה או ידיעה של אותן בעיות של חריגות, שנתגלו בדיעבד, אלא משיקולים מקצועיים.

טו. **השאלה:** אם לא נעשה שימוש בתוצרים, למה הוציאו כל כך הרבה צווים ולמה הם הווארכו?

הפרפרזה: באופן כללי יצוין שכל בקשת צו וכן בקשה להארכתו, נשקלת על-ידי קצין מוסמך מדרגת ניצב משנה ומעלה. במקרים רבים, גם אם הצו בתוקפו עומד, לא תמיד ניתן להגיע למיצוין מבחינת אורך התקופה, ולכן לעיתים מתבקשות הארכות, גם בשל כך. כל בקשה למתן צו נבחנת לגופה, לרבות האם צו קודם הניב תוצרים ואם כן - מה משמעותם. בתיק זה לא נהגו אחרת. נוסף את המובן מאליו, שכל בקשה נבחנה לגופה גם על ידי בית המשפט.

טז. **הטענה:** "מקום" (כאמור בסעיף 10א לחוק ה"ס) אינו כולל מחשב. אין סמכות להתקין אמצעים במחשב.

התשובה: טענה זו אינה קשורה לתעודות החיסיון או לעתירה לגילוי ראיה, ועל כן לא נשיב עליה כאן.

יז. **השאלות:** האם הותר לאסוף נתוני תקשורת באמצעות הצו להאזנת סתר בתקשורת בין מחשבים? האם נאספו כאלה? האם נתבקשה חדירה למחשב והאם נעשה הדבר? האם נעשה שימוש במחשב כדי לבצע האזנת נפח? האם נעשתה האזנה באמצעות מצלמת המחשב?

הפרפרזה: התשובות לשאלות הנ"ל הן תחת חיסיון, שכן יהיה בהן כדי לחשוף שיטות ואמצעים. כלל הפעולות שבוצעו במהלך ההאזנה פורטו בזמנו בבקשה, לפני בית המשפט שנתן את הצו, ובית המשפט התיר אותן. כל מה שהתבקש - התבקש על-פי חוק, צוין במפורש בבקשה, וצוין במפורש בצו של בית המשפט. כלל התוצרים שהופקו הובאו לפני המותב שדן בעתירה הקודמת לגילוי ראיה, כבוד השופט עטר, שעיינה בהם ושוכנעה שאין תוצרים שלא הועברו להגנה, והם חיוניים להגנת מי מהנאשמים או עשויים להיות מועילים להם.

יח. **השאלה:** האם נעשה שימוש בשני אמצעים לצורך ההאזנות?

הפרפרזה: התשובה לשאלה הנ"ל היא תחת חיסיון, שכן יהיה בה כדי לחשוף שיטות ואמצעים.

יט. **השאלה:** מתבקשת רשימה של כל המידע שנאסף, פרפרוזות, שמות האנשים הקשורים בהפעלת המערכת, בהאזנה, בהפקה.

הפרפרזה: בחינת הצווים ותוצריהם, כמו גם זהות האנשים שלקחו חלק בהאזנה, אינה חיונית להגנת הנאשמים ואינה יכולה להועיל להם. אין מדובר בראיות שצפויות להיות מוגשות במשפט. מנגד, חשיפת הפרטים הללו יכולה לפגוע בשיטות ואמצעים של המשטרה. כפי שכבר צוין מספר פעמים, תוצרי ההאזנה כלל לא הגיעו לפתחו של צוות החקירה ולא נעשה בהם שימוש חקירתי. הם אף נבחנו על-ידי השופט עטר, שמצאה שאין בהם כדי להועיל כלל להגנת הנאשמים. נחזור ונבהיר: "המידע הנוסף" (כפי שהוגדר בפרפרזות) אפילו לא הופק ולא עיינו בתוכנו (אלא רק בכותרת - סוג המידע). החומר לא הועבר לצוות החקירה ומשכך - גם לא לפרקליטות.

כ. השאלה: האם היחידה שמבצעת את האזנות הסתר לתקשורת בין מחשבים מוגדרת על-פי החוק כגוף מודיעין?

הפרפרזה: מפקי האזנות הסתר לתקשורת בין מחשבים שייכים למערך הסיגינט במשטרת ישראל - מערך שמוגדר כרשות מודיעין בהנחיית פ"מ 7.12, פסקה 12. ההנחיה גלויה לציבור.

כא. השאלה: מה היה אופן הגשת הבקשה לחיסיון?

הפרפרזה: בית המשפט עיין בבקשה לתעודת חיסיון וכן במסמך הקשור להוצאת תעודת החיסיון האחרונה (שצמצמה את תעודת החיסיון הראשונה). מדובר בתרשומות פנימיות מובהקות. מכל מקום, אין במפורט בהן כדי להועיל להגנה כלל.

כב. השאלה: האם היו צדדי ג שהאזינו להם כתוצאה מהאזנה לטלפון מסוים? כלומר - האם יש מצבים שבהם מישהו אחר עשה שימוש בטלפון מואזן, ונקלטו שיחותיו?

הפרפרזה: התשובה עשויה לחשוף שיטות ואמצעים. בכל מקרה, לא נעשה שימוש חקירתי בתוצרים, כאמור.

כג. השאלה: בתיק 4000 (בעניינו של פילבר) בית המשפט הורה לצדדים לגלות פרטים שונים. מדוע לא יגולו אותם פרטים כאן?

תשובה: להבדיל מתיק 4000, במקרה דנן כבר ידוע שנעשתה האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים בהתאם לצווים שהוצאו בנדון והתירו זאת. המיקוד בתיק 4000, שהיה מקרה ראשון מסוגו ועורר סערה ציבורית, היה להמחיש שהכול נעשה בחסות צווים כדין.

במקרה דנן, לנוכח כל מה שכבר הוסבר וגולה בפרפרזות הקודמות, לא יהיה בחשיפה נוספת דבר שהוא חיוני להגנה או שיש בו כדי להועיל לה.

כד. שאלה: האם בעת הוצאת הצווים שאפשרו את האזנות הסתר הוסבר כראוי לשופטים שמדובר בתקשורת בין מחשבים, והאם הוסבר שמדובר ב"רוגלה" שיכולה "לשאוב מידע".

תשובה: הוצגו לנו הבקשות לצווים ונוכחנו לדעת, שהדברים הוצגו לבית המשפט בצורה מפורטת, ברורה ומפורשת.

בהתייחס ל"שאיבת" המידע הנוסף (בלשון הסנגורים): כשנרכשה המערכת עליידי הגורמים המוסמכים במשטרת ישראל, נועד הדבר לביצוע האזנות סתר כדין, לאחר מתן צו על ידי בית המשפט. היה ידוע לגורמים מוסמכים מסוימים במשטרת ישראל, שיש מגבלה טכנית, והיא אפשרות שהמערכת תקלוט גם נתוני חומר אגור. באותה עת פעלו לצמצומה של המגבלה הטכנית. בשל המגבלה, נקטה המשטרה אמצעי זהירות ונקבעה הנחיה שאם ייקלטו תוצרים אגורים בחריגה מהצו, לא יעיינו בהם ולא ייעשה שימוש בחומר זה. בפועל, בתיק זה, המידע האגור, כמופיע בפרפרזות **עב/1** ו-**עב/2**, שחרג מהצווים שניתנו, הוא תוצאה של אותה מגבלה טכנית בהפעלת המערכת, ולא תוצאה של פעולה מכוונת.

כה. שאלה: מהפרפרזה בעניין יפית דואר, **עב/2**, עולה כי הועתקו ממכשירה פתקים, הודעות ופריטי מידע נוספים. מדוע נבחרו דווקא פריטים אלה לשאיבה?

תשובה: כמפורט בס"ק כד לעיל, לא נבחרו פריטי מידע כלשהם, אלא הדבר נבע מאותה מגבלה טכנית של המערכת, שהוזכרה לעיל.

כו. שאלה: האם הקישור בין שמו של נאשם כזה או אחר, ובין שם המשתמש שלו בטלגרם (ה-user name) מקורו בתוצרי המערכת?

תשובה: לא ניתן לגלות כיצד נעשה הקישור במקרה זה, שכן הדבר עשוי לחשוף שיטה ואמצעים, אך אין מדובר בתוצר של שימוש במערכת.

כז. השאלה: האם המחשבים "הודבקו במה שאיפשר האזנה" (כהגדרת הסנגור) לפני מתן הצו או אחריו?

תשובה: מבלי להתייחס לשאלה הספציפית או לפעולה הנטענת, דבר לא נעשה שלא מכוח צו בית משפט בתוקף, פרט לחריגות, שלגביהן ניתנה פרפרזה.

כח. השאלה: האם היו ניסיונות הדבקה שלא צלחו? כמה שעות הפעילו את הרוגלה? מה היו מועדי ההפעלה?

תשובה: לא ניתן להשיב על שאלות אלה, שכן הדבר עשוי לחשוף שיטות ואמצעים.

שאלות ההגנה במעמד צד אחד

9. על מנת שלא לחשוף את ששאלו הסנגורים במעמד צד אחד, השתדלנו לברר את השאלות שביקשו לברר בדרכים עקיפות. לפיכך בחלק זה של ההחלטה, לא תובאנה השאלות המפורשות, אלא מעין פרפרזה על השאלה, והתשובה שקיבלנו, הכוללת בתוכה מענה לעניין המבוקש. במידת האפשר, כאשר השאלה לא התייחסה לנאשם

ספציפי, השאלות נשאלו בעילום שם הסנגור ששאל אותן.

א. השאלה: האם בתקשורת שנקלטת לפי צו האזנת סתר הכוונה לתקשורת רק בין שניים או יותר, או גם מה שהאדם מייצר לעצמו בטלפון?

תשובה: לא ניתן לתת תשובה כוללנית. כל תוצר כאמור יש לבדוק באופן פרטני ולסווגו בהתאם לקריטריונים של הדין בעניין האזנות סתר. לגבי התיק דנן - כל מה שניתן היה למסור או שצריך היה למסור להגנה - נמסר.

ב. השאלה: העד **אריק בנימין** ציין במזכר **נ/119** כי היה "מידע מקדים", שלפיו לנאשם 3, אופיר מישל, יש גישה ממחשבו ל-Google Sheets של יוסי משי. מהו אותו מידע מקדים?

תשובה: הפרקליטות לא יכולה להשיב למה התכוון אריק בנימין ב-**נ/119** ביום 25.3.19, אבל בחומר הגלוי יש דוח פעולה מיום 20.3.19, ברקוד 2341, שממנו עולה שהמידע הוא מתוך הטלפון, שנתפס אצל אופיר מישל, ויש מסמכים נוספים בעניין זה בחומר הגלוי, מיום 12.3.19. ככל שהשאלה היא האם "המידע המקדים" הוא תוצר של המערכת, התשובה שלילית, שכן התוצרים כלל לא הועברו לצוות החקירה, ובכלל זה גם לא לפרקליטות.

הבהרה נוספת: הבקשה לעזרה משפטית מגוגל, שמוזכרת ב-**נ/119** סעיף 7, נשלחה במועד כתיבת המזכר רק למחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה, והיא ששלחה את הבקשה לגוגל, וזאת בתאריך מאוחר יותר, סמוך להגשת כתב האישום.

ג. השאלה: האם יש מצבים שבהם המערכת מייצרת קבצים?

תשובה: לא ניתן להשיב על שאלה זו, שכן הדבר עשוי לחשוף שיטות ואמצעים. כאשר מוקדה השאלה בנאשם 3, התשובה היא כי אין כל פרט בדאמפ (Dump) של אופיר מישל שקשור ל"מערכת".

ד. השאלה: אנשי פגסוס מצהירים שהם לא משאירים את התוכנה על הטלפון. מה לגבי המשטרה?

תשובה: לא ניתן להשיב על שאלה זו, שכן הדבר עשוי לחשוף שיטות ואמצעים.

סיכום

10. בכך, למעשה, הקפנו את כל השאלות והתהיות שעלו במסגרת העתירות לגילוי ראיה. מסקנתנו היא כי אין בפרטים שנחסו בתעודות החיסיון, ושלא גולו בהחלטה זו, דבר שהוא חיוני להגנת מי מהנאשמים, או יכול להועיל למי מהם. אומנם, הלכה ידועה היא כי "אין חקר לתבונתו של סנגור מוכשר" (ע"פ 35/50 **מלכה נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד 429, 433 (1950)). ואולם, מאחר שלא הועבר לצוות החקירה אף לא תוצר אחד שנבע מהפעלת המערכת, מסקנתנו האמורה - מבוססת היטב. בהתייחס למידע הנוסף, שנתפס בחריגה מצווי האזנות הסתר, מאחר שהוא לא הופק ואיש לא ראה את תוכנו, הרי שכלל שהסנגורים יחפצו להעלות טענות הנוגעות למשמעות המשפטית של החריגות, די בעצם הידיעה שהיו כאלה.

11. לא נוכל לסיים החלטה זו מבלי להתייחס לדברים הבאים: מרבית הסנגורים העלו טענות קשות נגד התנהלות המשטרה והפרקליטות בכל הנוגע לשימוש במערכת, והוצאת תעודות חיסיון. בלשונו של עו"ד סודרי, מדובר בעתירה בעלת "חשיבות ציבורית ייחודית, בהינתן שהסוגיה שצפויה להידון היום מתייחסת לשיטת פעולה, דהיינו כזו שננקטה ביותר ממקרה אחד של משטרת ישראל, שיש לגביה לפחות חשש משמעותי שהיא נעשתה באופן פסול והיא ... עוררה ומעוררת דיון ציבורי נרחב בסוגיה שהגיעה עד הכנסת" (פ/6386). בין היתר נטען כי היה "כשל משמעותי בהתנהלות הפרקליטות" (פ/6396, מפי עו"ד בר-עוז), כי "שימוש בכלי כזה או אחר מביא לשינוי או עיבוד של נתונים ויכול להביא לכך שהמשטרה הגיעה לתוצרים בדרך לא דרך" (פ/6398, מפי עו"ד בר-עוז), כי "בשני הצווים לגביהם קיבלנו פרפרזה מהצווים אשר פורסמו בתקשורת, בוצעו פעולות בניגוד לחוק, מה שמלמד אותנו שהדבר נעשה בקביעות והדבר חוזר על עצמו בכל הנעשה בתקשורת מחשבים" (פ/6400, מפי עו"ד ביילין), כי עסקינן ב"התנהלות מאוד בעייתית, פוגמת באמינות של מדינה שבאה ומנהלת תיק עם חומרים שסמויים מההגנה" (פ/6401, מפי עו"ד רוזין), וכי "אנו סבורים שהיחידה עושה שימוש מודיעיני בחומרים שהיא מפיקה, אז באופן עקיף נעשה כאן שימוש לא חוקי בחומרים שהושגו לא כדין" (פ/6402, מפי עו"ד רוזין). נאמר כי אנו עדים ל"דפוס לגבי ההתנהלות הפסולה והשערורייתית הן של המשטרה והן של מחלקת הסייבר של המדינה" (פ/6406, מפי עו"ד סודרי), כי "לא יעלה על הדעת שהנאשמים יעלו על המזבח הציבורי" (פ/6407, מפי עו"ד ברזילי) וכי "המדינה... הטילה חיסיון שלא כדין על פעולות חקירה דרקוניות שפוגעות הכי עמוק בזכויות אדם" (פ/6407, מפי עו"ד זילברמן).

לנוכח טענות חריפות אלה, מוצאים אנו לנכון לומר את הדברים הבאים: הטענות המפורטות הן חלק ממרקם טענות ההגנה הנוגעות לפסלות ראיות, כפי שצינו בתחילת החלטה זו. בהתחשב בכך, ובהתחשב בעובדה שהדיון נערך ברובו במעמד צד אחד, הדברים הבאים נאמרים בזהירות המתחייבת, ובאופן לכאורי: לאחר עשרות שעות של דיונים מעמיקים עם אנשי המשטרה והפרקליטות בעתירה זו, לאחר ששאלנו שאלות רבות - הן אלה של הסנגורים, הן שאלות נוספות, לאחר שעיינו בכל המסמכים שלגביהם קיימו דיונים ולאחר שעשינו כמיטב יכולתנו שלא להשאיר אבנים לא הפוכות, אנו מצינים, כאמור - בזהירות המתבקשת, כי לא מצאנו כל אינדיקציה להתנהלות "פסולה ושערורייתית", "דפוס של התנהלות לא חוקית" או "דפוס של מעקף", כנטען. אכן התברר שאירעו תקלות אגב שימוש במערכת, הדבר נבדק ותוחקר, תוך הקפדה על מידור ועל כך שתוצרים שהושגו שלא כדין לא יגיעו לאיש, ואפילו המפיקים נחשפו אליהם רק ברמת הכותרות. לפי מה שנמסר לנו, המשטרה פירשה כל ספק משפטי לחומרה והקפידה לפעול כדין.

12. בכך מסתיים הדיון בעתירות לגילוי ראיה שהוגשו לנו בחודשים האחרונים.

הערה לפני סיום

13. ימים ספורים לפני חתימת החלטתנו זו פורסם דוח ועדת מררי. לא נוכל להתעלם מעובדה זו, לנוכח הקרבה בין חלק מהנושאים הנדונים בדוח ובעניין שלפנינו. לפיכך חשוב לנו להדגיש את הנקודות הבאות:

א. החלטתנו עוסקת אך ורק בנושאים שעלו לפנינו, במסגרת פרשת ה"טלגראס", ושאותם בדקנו לעומק;

ב. החלטתנו נכתבה בעיקרה לפני הפרסומים על דוח מררי, והדיון שזימנו ליום 2.8.22 זומן לפני פרסום הדוח וללא קשר אליו, לצורך קבלת מענה על נקודות ספורות שחשנו כי יש לחדדן טרם מתן ההחלטה הסופית;

ג. לא קראנו את דוח מררי, ומעבר לפרסומים מסוימים בתקשורת, אין לנו ידיעה מה נכתב בדוח;

ד. הדיון שקיימנו ביום 2.8.22 עסק, כאמור, באותם נושאים, שאותם ביקשנו לברר עוד לפני פרסום דוח מררי. נושא הדוח עלה בשולי הדיון, במטרה לבדוק האם ניתן לגלות בתיק שלפנינו דברים נוספים, בעקבות מה שפורסם בדוח (כשם שעצם הפרסום, בפרשה אחרת, של העובדה שנעשה שימוש ב"מערכת", הוביל להסרת חלק מהחסיונות בתיק שלפנינו). הובהר לנו שלא ניתן לחשוף דברים מעבר למה שנחשף לעיל, וזאת מאחר שדוח מררי בדק את הפעלת המערכת מבחינה רוחבית ולאורך שנים, כך שדברים שנחשפו לא היו מסוימים, באופן שיכול היה לפגוע באינטרסים המוגנים של תעודות החיסיון. לעומת זאת, במקרה דנן, נערכה בדיקה פרטנית של כל עתירה, על טענותיה, והחלטתנו זו היא לגופו של עניין ולגופו של תיק. לנגד עינינו עומדים האינטרסים המוגנים של ההגנה בתיק זה.

החלטה זו מותרת לפרסום.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לכל הצדדים.

ניתנה היום, ו' אב תשפ"ב, 03 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

מיכאל תמיר, שופט

מיכל ברק-נבו,
שופטת

ליאורה ברודי, שופטת
סג"נ, אב"ד